

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3208/2538

นาย ชูบ ศรีหยาวก กับพวก โจทก์ นาย กล่อม เจตนะเสน กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 443, ป.พ.พ. มาตรา 1599, ป.พ.พ. มาตรา 1600, ป.พ.พ. มาตรา 1629, ป.พ.พ. มาตรา 1649

ย่อ / หลักกฎหมาย

สิทธิในการเรียกค่าสินไหมทดแทนเกี่ยวกับค่าปลงศพตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 443วรรคแรกเป็นสิทธิของผู้ที่เป็นทายาทจะเรียกร้องเอาแก่ผู้ที่กระทำความผิดทำให้เจ้ามรดกถึงแก่ความตายภายใต้บังคับมาตรา 1649 ส่วนสิทธิในการเรียกค่าสินไหมทดแทนอันเกิดแก่ทรัพย์สินของเจ้ามรดกเนื่องมาจากการกระทำความผิดก็เป็นสิทธิของเจ้ามรดกที่จะตกทอดแก่ทายาทตามมาตรา 1599 และ 1600 เมื่อโจทก์ที่ 2 และที่ 3 เป็นบุตรนอกกฎหมายที่เจ้ามรดกซึ่งเป็นบิดารับรองแล้วจึงเป็นผู้สืบสันดานเหมือนกับบุตรชอบด้วยกฎหมายของเจ้ามรดกตามมาตรา 1627 และย่อมมีสิทธิรับมรดกของเจ้ามรดกตามมาตรา 1629(1) จึงมีสิทธิฟ้องเรียกค่าปลงศพของเจ้ามรดกและค่าที่รถจักรยานยนต์ของเจ้ามรดกเสียหายได้

คำพิพากษา

โจทก์ ฟ้อง ว่า โจทก์ ที่ 1 เป็น บิดา โดยชอบ ด้วย กฎหมาย ของนาย สมชาย ศรีหยาวก โจทก์ ที่ 2 และ ที่ 3 เป็น บุตร โดยชอบ ด้วย กฎหมาย ของ นาย สมชาย ซึ่ง เกิดจาก โจทก์ ที่ 4 โจทก์ ที่ 2 อายุ 12 ปี โจทก์ ที่ 3 อายุ 7 ปี อยู่ใน ความ อุปการะ เลี้ยงดู ของ โจทก์ ที่ 4 โจทก์ ที่ 4 เป็น ภริยา ของ นาย สมชาย โดย อยู่กิน กัน ฉะนั้น สามี ภรรยา ไม่ได้ จดทะเบียนสมรส จำเลย ที่ 1 และ ที่ 2 เป็น สามี ภรรยา กัน และเป็น ผู้ใช้ อำนาจปกครอง นาย การะเวก เจตนะเสน ผู้เยาว์ อายุ 18 ปี โดยชอบ ด้วย กฎหมาย แต่ จำเลย ทั้ง สอง ไม่ ปกครอง ดูแล ป่วยไข้พลัดพลายให้นาย การะเวก ขับ รถจักรยานยนต์ คัน หมายเลข ทะเบียน กรุงเทพมหานคร 2 ข-4385 ไป ทำละเมิด โจทก์ ที่ 4 จำเลย ที่ 1 และ ที่ 2 จึง ต้องร่วมรับผิดชอบ ใน ผล แห่ง การ ละเมิด ที่นาย การะเวก ได้ ก่อ ให้ เกิดขึ้น ตาม กฎหมาย กล่าว คือ เมื่อ วันที่ 12 พฤษภาคม 2531 ขณะที่ นาย สมชาย ขับ รถจักรยานยนต์ คัน หมายเลข ทะเบียน อุทัยธานี ข-9324 โดยมีโจทก์ ที่ 4 นั่ง ซ้อน ท้าย ไป ตาม ถนน สาย ปาพุทธา-ระหาน นาย การะเวก ขับ รถจักรยานยนต์ แล่น สวน มา ด้วย ความ เร็ว สูง ด้วย ความประมาท เลินเล่อปราศจาก ความระมัดระวัง เข้า มา ใน ช่อง เดินรถ ของ นาย สมชาย และ ฉีกว ขน รถจักรยานยนต์ ที่นาย สมชาย ขับ อยู่ พลิกคว่ำ ได้รับ ความเสียหาย นาย สมชาย ถึงแก่ ความตาย โจทก์ ที่ 4 ได้รับ บาดเจ็บ สาหัส ทำให้ โจทก์ ทั้ง สี่ เสียหาย ต้อง ขาด ไร่ ผู้อุปการะ เลี้ยงดู ต้อง เสียค่าใช้จ่าย ใน การ ปลงศพ โจทก์ ที่ 4 ต้อง เสีย ค่าใช้จ่าย ใน การรักษา พยาบาล ต้อง ขาด ประโยชน์ ทำ มา หา ได้ และ รถจักรยานยนต์ คัน ที่นาย สมชาย ขับ ได้รับ ความเสียหาย โจทก์ ทั้ง สี่ ได้ ทวงถาม จำเลย ทั้ง สอง แล้ว แต่ จำเลย ทั้ง สอง ไม่ยอม ชำระ ขอให้ บังคับ จำเลย ทั้ง สอง ร่วมกันหรือ แทน กัน ชำระ ค่าเสียหาย ค่าสินไหมทดแทน ค่า ขาด ไร่ ผู้อุปการะเลี้ยงดู แก่ โจทก์ ทั้ง สี่ รวมเป็น เงิน ทั้งสิ้น 366,600 บาท พร้อมดอกเบี้ย อัตราร้อยละ เจ็ด ครึ่ง ต่อ ปี จาก ต้นเงิน ดังกล่าว นับแต่วัน ถัด จาก วันฟ้อง จนกว่า จะ ชำระ เสร็จ แก่ โจทก์ ทั้ง สี่ จำเลย ทั้ง สอง ให้การ และ ฟ้องแย้ง ว่า โจทก์ ที่ 1 ไม่ได้ เป็นบิดา โดยชอบ ด้วย กฎหมาย ของ นาย สมชาย โจทก์

ที่ 2 และ ที่ 3 ไม่ได้ เป็น บุตร ที่ชอบ ด้วย กฎหมาย ของ นาย สมชาย และ โจทก์ ที่ 4 ไม่ได้ เป็น ภรรยา โดยชอบ ด้วย กฎหมาย ของ นาย สมชาย จำเลย ทั้ง สอง เป็น สามี ภรรยา กัน โดยชอบ ด้วย กฎหมาย เป็น ผู้ใช้ อำนาจปกครอง นาย การะเวก บุตร ผู้เยาว์ ซึ่ง มี อายุ 18 ปี บริบูรณ์ จำเลย ทั้ง สอง ดูแล นาย การะเวก อย่างดี ไม่ได้ ปล่อยปละละเลย ตาม ฟ้อง ไม่ต้อง ร่วมกัน รับผิดชอบ ใน ผล แห่ง ละเมิดหาก นาย การะเวก ทำ ลง ไป เหตุ คดี นี้ เกิดจาก ความประมาท เลินเล่อ ของ นาย สมชาย ที่ ขับ รถจักรยานยนต์ มา ด้วย ความ เร็ว ล้ำ เข้า มา ใน ช่อง เดินรถ ของ นาย การะเวก เพื่อ ตีวง โค้ง เลี้ยว เข้า มา ทางแยก ซ้าย มือ เข้า บ้าน เป็นเหตุ ให้ ชน กับ รถจักรยานยนต์ ที่นาย การะเวก ขับ มา ทำให้ นาย การะเวก ถึงแก่ความตาย และ รถจักรยานยนต์ ได้รับความเสียหาย โจทก์ ที่ 1 ไม่มี สิทธิ เรียก ค่าเสียหาย โจทก์ ที่ 1 ที่ 2 และ ที่ 3 ไม่มี สิทธิ เรียก ค่าขาดไร้อุปการะ โจทก์ ที่ 4 เสีย ค่ารักษาพยาบาลไม่เกิน 5,000 บาท และ ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ จึง ไม่ ขาด รายได้ จำเลย ทั้ง สอง ใน ฐานะ บิดา มารดา ผู้แทนโดยชอบธรรม ของ นาย การะเวก เสีย ค่าซ่อม รถจักรยานยนต์ คัน หมายเลข ทะเบียน กรุงเทพมหานคร 2 ข-3485(ที่ ถูก คือ 4385) เป็น เงิน 16,530 บาท เสีย ค่าปลงศพ นาย การะเวก เป็น เงิน 30,000 บาท และ ค่าขาดไร้อุปการะ เป็น เงิน 750,000 บาท แต่ ขอ เรียก ค่าเสียหาย จาก โจทก์ ทั้ง สี่ เพียง 200,000 บาท ขอให้ ยกฟ้อง และ บังคับ ให้ โจทก์ ทั้ง สี่ ร่วมกัน หรือ แทน กัน ชำระ เงิน 200,000 บาท พร้อม ดอกเบี้ย อัตรา ร้อยละ เจ็ด ครั้ง ต่อ ปี นับแต่ วันฟ้อง แยก จนกว่าจะ ชำระ เสร็จ แก่ จำเลย ทั้ง สอง โจทก์ ทั้ง สี่ ให้การ แก่ฟ้อง แยก ทำนอง เดียว กับ คำฟ้อง และ ให้การต่อไป อีก ว่า โจทก์ ทั้ง สี่ มิได้ เป็น ผู้รับมรดก และ มิได้ เป็นผู้ครอบครอง ทรัพย์สินมรดก ของ นาย สมชาย จึง ไม่ต้อง รับผิดชอบ ตาม ฟ้องแย้ง ขอให้ ยกฟ้อง แยก ศาลชั้นต้น พิพากษา ให้ จำเลย ทั้ง สอง ชำระ เงิน จำนวน 10,000 บาท แก่ โจทก์ ที่ 2 และ ที่ 3 พร้อม ดอกเบี้ย อัตรา ร้อยละ เจ็ด ครั้ง ต่อ ปี นับแต่ วันที่ 12 พฤษภาคม 2531 จนกว่า จะ ชำระ เสร็จ กับ ชำระ เงินจำนวน 40,000 บาท แก่ โจทก์ ที่ 4 พร้อม ดอกเบี้ย อัตรา ร้อยละ เจ็ด ครั้งต่อ ปี นับแต่ วันที่ 12 พฤษภาคม 2531 จนกว่า จะ ชำระ เสร็จ ส่วน คำขอ อื่นและ ฟ้อง ของ โจทก์ ที่ 1 กับ ฟ้องแย้ง ของ จำเลย ทั้ง สอง ให้ยก โจทก์ ทั้ง สี่ และ จำเลย ทั้ง สอง อุทธรณ์ ระหว่าง พิจารณา ของ ศาลอุทธรณ์ ภาค 2 โจทก์ ที่ 1 ถึงแก่กรรมนางสาว สาว ศรีหยา ทายาท และ ผู้จัดการมรดก ของ โจทก์ ที่ 1 ยื่น คำร้องขอ เข้า เป็น คู่ความ แทน ศาลอุทธรณ์ ภาค 2 อนุญาต ศาลอุทธรณ์ ภาค 2 พิพากษาแก่ เป็น ว่า ให้ จำเลย ทั้ง สอง ร่วมกันชำระ เงิน จำนวน 30,000 บาท พร้อม ดอกเบี้ย อัตรา ร้อยละ เจ็ด ครั้ง ต่อ ปี นับแต่ วันที่ 22 สิงหาคม 2531 จนกว่า จะ ชำระ เสร็จ แก่ โจทก์ ที่ 2 และ ที่ 3 กับ ชำระ เงิน จำนวน 40,000 บาท พร้อม ดอกเบี้ย อัตรา ร้อยละเจ็ด ครั้ง ต่อ ปี นับแต่ วันที่ 22 สิงหาคม 2531 จนกว่า ชำระ เสร็จแก่ โจทก์ ที่ 4 นอกจาก ที่ แก่ คง ให้ เป็น ไป ตาม คำพิพากษา ของ ศาลชั้นต้น จำเลย ทั้ง สอง ฎีกา ศาลฎีกา วินิจฉัย ปัญหาข้อกฎหมาย ว่า สิทธิ ใน การ เรียกค่าสินไหมทดแทน เกี่ยวกับ ค่า ปลงศพ ตาม มาตรา 443 วรรคแรก เป็น สิทธิของ ผู้ที่ เป็น ทายาท จะ เรียกร้อง เอา แก่ ผู้ที่ กระทำ ละเมิด ทำให้ เจ้ามรดกถึงแก่ความตาย ภายใต บังคับ มาตรา 1649 ส่วน สิทธิ ใน การ เรียก ค่าสินไหมทดแทน อัน เกิด แก่ ทรัพย์สิน ของ เจ้ามรดก เนื่องมาจาก การกระทำ ละเมิด ก็ เป็น สิทธิ ของ เจ้ามรดก ที่ จะ ตกทอด แก่ ทายาท ตาม มาตรา 1599 และ 1600 เช่นกัน เมื่อ ข้อเท็จจริง ฟัง เป็น ยุติ ว่า นาย สมชาย ได้รับ รอง โจทก์ ที่ 2 และ ที่ 3 ว่า เป็น บุตร และ ตาม มาตรา 1627 ให้ ถือว่า โจทก์ ที่ 2 และ ที่ 3 เป็น ผู้สืบสันดาน เหมือนกับ บุตร ชอบ ด้วยกฎหมาย ของ นาย สมชาย ย่อม มีสิทธิ รับมรดก ของ นาย สมชาย ตาม มาตรา 1629(1) โจทก์ ที่ 2 และ ที่ 3 จึง มีสิทธิ ฟ้อง

เรียก ค่า ปลงศพนาย สมชาย และ ค่า ที่ รถจักรยานยนต์ ของ นาย สมชาย เสียหาย ได้ ที่ ศาลชั้นต้น และ ศาลอุทธรณ์ ภาค 2 วินิจฉัย ไว้ ชอบแล้ว ฎีกา ของ จำเลยทั้ง สอง ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

จิระ บุญพจนสุนทร · สมาน เวทวินิจ · สมิทธิ์ วราอุบล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3208/2538>